

מסורת הש"ס

(א) לקמן [פט.],
(ב) [תוספתא פ"ו], (ג) לעיל
(ד) לקמן עב. עח.;
(ה) [לעיל סט.], (ו) ז"ל
בהפירה דבעל לא פקע
ע"ז"ל. (ז) ז"ל ומפרש הכי.

תורה אור השלם

וְאִם הָיָה תְּהִיָּה לְאִישׁ
וְנִדְרָהּ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא
שְׁפִתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל
בִּפְשָׁהּ: בַּמְדַּבֵּר ל' ז'

הגהות הב"ח

(א) במשנה זה הכלל "ב" עיני לקמן דף פט סוף ע"א: (ב) רש"י ד"ה במאי מפלגי וכו' דכ"ס סברי היבא דשמע בעלה וכו' שמת הצעל חזר האב וכו' ועל דאינו הפרה וכו' אלא בהא קמפלגי הכא יהיו נדרים וכו' ויפיר לה קאמר כלל"ע וזיתא הכא מחמת כ"ל פ"עמים:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ממילתא דשמואל הוּא כדאית
 גופיה צעי וכמה: תניא ברו
 ולא הספיק הבעל לשמוע
 ולא הספיק הבעל לשמוע ע
 ונתארכה בו ביום. מילתא
 ד"א אביה ובעלה האחרון
 ה"ג שמע אביה והפר לה ו
 יישיא אלף דרישא איירי נדר
 האי ציו ארישא

אמיתת הצעל, רבינו יונה ז'
אז הפרה גרועה דהיה לנו
מפירי: "ה' שמע אביה ו
קאי בין ארישא דשמע אז ו

רע"י

מתני' אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה. אפי' מה שנדרה בצארכיך ראשון: לרשות עצמה. שלא ניסת לאחד מהן או שלא נגרה ובתוך הזמן אביה ובעלה כו': גמ' ונדריה עליה. קרא ימירא הוא דלא אינטריך למיכתב דליכתוב רחמנא ואס' היו מהיה לאס' ונדריה או מבטא שפתיא חלא עליה מופנה

משום נדרים שנראו לארוס הראשון דיכול להפר ארוס אחרון: פניא וכוותיה דשמואל. דאפילו נגדרים שנגראו לארוס ראשון מיפר בעל האחרון: ולא הספיק הבעל לשמוע כו'. דהיינו לא נראו לארוס ראשון: שמע ובעלה וסיפר כו'. דהשתא נראו לארוס ראשון: חוזר האב ומיפר חלקו של בעל. לפי שאין הבעל מיפר חלקו בשותפות שבשעה שהפר עדיין לא שמע האב ובסביל הכי חוזר ומיפר חלקו של בעל עם חלקו: הן הן דברי ר' ז'ע'. דאפילו נדרים שנראו לארוס מיפר האב לחודיה: אבל צ"ה אומרים אין אב יכול להפר לא חלקו ולא חלק חתניו עד שיאב ארוס אחד עמו

והואיל ונחרו נחרו: **נחמי פניגי**
 ז"ש וצ"ה הם אמרי ז"ש גדי שמע
 הצדיק והפיר לה ולא הספיק הצעל
 לשמוע עד שמת חזר הספיק ומיפר
 חלקו של צעל ומפרשין הם אליצא
 דב"ש אינו צריך להפיר חלקו אלא
 חלק הצעל בלבד וצ"ה אומרים אין
 יכול להפיר חלקו הצעל בלבד אלא
 חלק מיפר חלקו עמו והוא מוחלפת
 השיטה דב"ש קברי (א)
 דשמע צעלה והיפר לה ולא הספיק האז לשמוע עד שמת הצעל
 וחזר האז ומיפר חלקו של צעל אינו הפרה עד שיכלול חלק
 הפרתו והפרת צעל צבת אחת והכא קאמרי צ"ה אינו יכול
 להפיר כלל בלא ארוס אחרון אלא הכא צהא קמיפלגי דהוו
 נדרים שנתראו ארוס נדקמני שמע צעלה והפיר לה הכא קאמרי
 צ"ה

דבשנמע אז עסקינן ומש"ה מסעי' ליה מצריחא לליכא לדחוי: וזלי
שננרוא לארום ראשון לא מצי מפר ארום אחרון דכיון דנרוא לראש
מקיסא דהוית הילכך נימא דלנדריס שנרוא לארום ראשון ארום
מצי מפר אז נמי לא מצי מפר דבמקום ארום אז לא מפר לחודי
ראשון: **פניא כופא דשמואל**. דאפילו נדריס שנרוא לארום ראשון מצי
שטמא ונפארהס צו ביוס. מש"ה קמני צו ביוס דאי נתארהס ביוס שלא
אזיבא דלנדריה: **אזיבא ובעלא האחרון מפיין נדריס**. פירשש קתא הארונים
דלאבוח היא. ומהיני לנ"ה דקטירא לה מלקש קליש כיון דשמע אזי
דליהא היכי מנא אז וארום אחרון להפר דהא אמרי צ"ה דבהאי דלעיל
יכול להפר וצכי האי גוונא לא אמרי' מת הבעל נתרוקנה רשות לאב משום
לאחרון מאי שנא. ונראה צעני לפי דברייהו ז"ל דהיינו טעמא משום דלע
ליה לא מצי מנתיק אבל הכא דאיכא ארום אחרון חזין ליה להאי ארום
נדראה מצי אז ובעל להפר דרי ה"ג לאו אינתיקי הוא: **שמע בענא ופסא**
דבדרי רישא אלא דברישא הפר אז והכא הפר בעל: **חזור האב ומפר חלקו**
וכי קמני ומפר חלקו של בעל אין ה"נ דחלק עממו ג"כ יפר האב דה
הפרה לא פיעת וחלקו של בעל הוא דליטערך ליה לאשמועינן דאע"פ דה
משום דרי מצי ליה בעל בטלה דפריה דליה: **אז צ"ה אומרי' כי יכול**
מנמי שנרוא לארום נתרוקנה רשות לאב ומש"ה כיון דלגבי האי נדר ארורו
דארום אחרון כמאל דליה' דמי מיהו כי נתרוקנה רשות דארום ראשון לא

וְיָרִישׁ פֶּקֶד אֶלֶּי מִלְּאוֹת (ב"מ כח.) וְכֹמֶה אִיר יִתְחַק קֵב דְּר' אֱמוּנָה דְּמוֹנֶה הֵם דְּר' יִתְחַק
יִתְחַק מִלְּאוֹת וְיִתְחַק מִלְּאוֹת אֲבִיב וְיִתְחַק מִלְּאוֹת יִתְחַק מִלְּאוֹת אֲבִיב וְיִתְחַק
קֵב שְׂמַת וְיִתְחַק מִלְּאוֹת בֵּי יוֹם אֲבִיב וְיִתְחַק מִלְּאוֹת יִתְחַק מִלְּאוֹת יִתְחַק מִלְּאוֹת
שְׂמַת מִייר דִּתְחַק מִלְּאוֹת דְּר' יוֹם אֲבִיב קֵב וְלֹא הִסְפִּיק הִבְעֵל אֲפִי שְׂמַת נְמִי:
הַחֲמִיתִי הִיא וְלֹא אֲפִי אֲרִישָׁא אֲלֵא מִייר שְׂמַת הִבְעֵל וְנִתְחַק מִלְּאוֹת בֵּי יוֹם אֲבִיב וְיִתְחַק
יִתְחַק מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא וְיִתְחַק מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא וְיִתְחַק מִלְּאוֹת
הִסְפִּיק הִבְעֵל לְשִׁמּוֹת עַד שְׂמַת הִבְעֵל חוּר הֵאָז וּמִפֶּד חֲקוּן שֶׁל צֶעַל וְכָךְ קִיפָא הִיא כְּמוֹ
שֶׁלֹא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא אֲרִישָׁא
וְיִתְחַק מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא
וְיִתְחַק מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא מִלְּאוֹת אֲרִישָׁא

[illegible]

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים

ר"ז

עמ.

עין משפט
גר מצוה

בו א מ״י ס״א מהל' נדרים הל' יא סמג לאוין רמב טו״ע י״ד ס״י רלד סעיף יג וסעי' יז יח יט וע״ש:

בו ב מ״י שם הל' יד וסמג שם טו״ע שם סעיף טז:

בח ג מ״י שם הל' יט טו״ע שם סעיף יא וע״ש:

תוספות

מִתְנִי' [נדרה] וְהִיא
אִירֹכָה וּתְגַרְשָׁהּ בַּיּוֹם
וְתִתְּנָהּ בַּיּוֹם
שֶׁמֶרְדֵּי: אֲבִיָּה וּבַעֲלָה
הָאֲחֵרִין מִפְּנֵי נִדְרָהּ.
דָּעַל דִּיטִי אֶרֶם מִן
קִדְמוּתָהּ כְּשֶׁמֶסֶפֶת וְלֹא
מִדְרָשָׁהּ בִּימֵי פִקְרִי' נִשְׁלַח
לְהוֹרֹק נֶקֶט מִתְּגַרְשָׁה
זו בַּיּוֹם שֶׁמֶרְדֵּי, מִיֵּמֶי
זֶמַע עוֹלָם דִּרְרָה, אִם
תְּגַרְשָׁהּ לִמְחֹר הִיא קִיס
לֹא יוֹכֵל אֵל יוֹכֵל אֵל
לִפְנֵי: כִּי שְׂאֵל יֵאָמַר
לְרִשׁוֹת עֲצֻמָּה, דִּיטִי אֵל
שְׂעָלוֹ אֵל גִּבּוֹר: אֵל וּבַעֲלָה
מִפְּנֵי: כְּשֶׁמֶסֶפֶת: מִן
מִנָּה ח'מ' דִּאֲרֹס אֲחֵרִין
כִּשְׁפֵּר נִדְרָהּ שֶׁנִּשְׂרָא לְרִשְׁוֹ
הָאֲחֵרִין, דִּיטִי נִדְרִי'
שֶׁמֶעַת אֶרֶם לִרְשָׁן,
וּמִתְקַנֵּי וּתְקַדְשֶׁהּ
בַּיּוֹם וּתְגַרְשָׁהּ זו בַּיּוֹם
כְּלֻמָּה שֶׁמֶעַת, דִּלֵּי אֵל
תְּגַרְשָׁהּ בַּיּוֹם ח'מ'
קִיס הֶעֱלֵל, דִּלֵּי אֵל שֶׁמֶעַת
שֶׁמֶעַת אִפִּי' תְּגַרְשָׁהּ בַּיּוֹם
שֶׁנִּשְׂרָא מִנָּה: אֵל שְׂאֵל
קִרָּא וְאֵם הִיא תִּרְחֹה
וְנִדְרָהּ יִגְדֵּל: כִּבְר
וְנִדְרָהּ: עֲלִיָּה שֶׁמֶעַת
אִירֹס רִשְׁוֹ: עֲלִיָּה ח'מ'
לְרֹס רִשְׁוֹ: תִּנְיָא
כְּבוֹרָה' דִּשְׂאֵלוֹ, דִּקְבַּר
שֶׁנִּשְׂרָא שֶׁ מִפֵּי נִדְרִי'
שֶׁנִּשְׂרָא לְרֹס רִשְׁוֹ, וְאֵל
[שְׂעָלוֹ] תִּתְּנֵהּ מִמֶּנָּה
דִּקְטִי מִיֵּמֶי ח'מ' בַּיּוֹם,
דִּפִּי' [לִפְנֵי דִי' גִּבּוֹר] מִנָּה
מִנָּה: מִשְׁוֹ אֶרֶם
דִּמְדֻק מִן (צ.ב.) כִּלָּה שֶׁמֶעַת
אִירֹס רִשְׁוֹ, וְכִי יִקַּץ
זֶם לַעֲנֵן אֵל, וְשֶׁמֶעַת אֵל,
בַּיּוֹם תְּגַרְשָׁהּ [בִּיּוֹם]
שֶׁמֶעַת בִּימֵי קִיס הֶעֱלֵל
וְשׁוֹב אֵל יוֹכֵל לִפְנֵי אֵל
דֵּא' לְמִלּוּד אֲמַתִּי' וּמִנָּה
[יִמֵּי] דִּלּוּס אֲחֵרִין מִפְּנֵי
דִּקְבַּר שֶׁנִּשְׂרָא לְרֹס רִשְׁוֹ,
וְדֵא' לֹא מִתְּשַׁמְשֵׁר
[דִּמְנֵי] דִּלֵּא [אֵל רִשְׁוֹ] לִרְשָׁן
נִשְׁלַח, אֵלָּה שְׂעָלוֹק
בַּיּוֹם דִּלֵּא לִרְשָׁן
לְרֹס רִשְׁוֹ: מִפֵּי, וְיִקַּץ
[לִיָּן] דִּקְטֵן בַּיּוֹם שֶׁמֶעַת
שֶׁמֶעַת אֶרֶם לִרְשָׁן, וּמִנָּה
[לִפְנֵי דִקָּא] לְמִלּוּד' מִתְּשַׁמְשֵׁר
גִּיפִי' הִיא שְׂעָלוֹ תִּתְּנֵהּ
בַּיּוֹם שֶׁמֶעַת אֵל וְאֵל
מִלּוּדֹס (מִן כֶּל) אֵל
אֵל

אַרְחֹן מִבְּרִי' נִדְרִיהּ בִּיזָד
 אַרְחֹן מִבְּרִי' נִדְרִיהּ. שְׁמֵ
 וְקַמֵּי דְכִי שְׁמֵ
 וְאִלּוּ לְרֵשָׁא לְחִתּוֹן מִפְּרִי:
 ז' וְלֹא הִפֵּר זִי'ל שְׁמֵהּ צִעַל
 שְׁמֵהּ שְׁמֵהּ דְּכִינִי דְּמִדִּי שְׁמֵהּ
 יִדִּי שְׁמֵהּ אַהֲבִי אַחֲלָן [אַחֲלָן]
 וְאַהֲבִי כִּבֵּי הִפֵּר חֲלֵק עֲלִינוּ
 וְיִמָּה ז' אֶס הִכָּה תַחֲמִיז
 וְלֹא יִחִיחַ לְיִמְיָר [הִכָּה]
 אֶס הִכָּה שְׁכֵבֵי דְּרִיפִין
 ז' אֶרֶם רֵשָׁא, אֶב אַחֲרֹן
 ז' נִתָּן הוּא הוּא דְּרִבִּי בִּישׁ.
 מְוִיטִים אֶרֶם הִרְשָׁקוֹן לְצִעַל

מרתני' נרדו והיא ארוסה וכו' אביה ובעלה האחרון מפירין לזרוע מפר בקדומין בשתופות. והאי דנקיט נגמרשה זו ביום וינתאסרה זו ביום משום דבשמע עסקינן דשמע ארוס או שמע אב וימש"ה דוקא זו ביום אבל ביום של אחריי לא לכיון דשמע חד

מייניהו ולא הפך קיימיה לנדרה
ובגמרה שקלין וטריקן הי מייניהו
שמע ארוס או אציה: זה הכלל כל
שלא ילאה לרשות עצמה שעה אחת.
שלא בגרה ולא נשאת דאי בגרה או
נשאת ילאה מרשות אב וארוס לחודיה
לא מזי מפר: גב' מנה ה"מ
דארוס אחרון מפר נדרים שנראו
לראשון. דמדקתני נתגרשה זו ביום
ונתארסה זו ביום על כרחיך בשמע
עסיקין דאי לא זו ביום למה לי ונהי
דאיכא לרחויי דלמא מתני' בשמע אב
ומש"ה קתני זו ביום אבל שמע ארוס
לעולם אימא לך דארוס אחרון מפר
מזי מפר אפ"ה שמואל קיבלה מרבו
דכי תנא זו ביום משום שניעת ארוס
תנא ליה. ומש"ה אמר מנה"מ
דהאי מנה ה"מ לאו הש"ס קאמר
ליה אלא כולה מדברי שמואל היא
וכאילו אמר הכי אמר שמואל מנה
הני מיילי דארוס אחרון מפר נדרים
שנראו לראשון ודכותה בריש פרק
אלו מציאות (ב"מ. פ"ה). גבי פירות
מפוזרים וכמה א"ר יתחק קב צד'
אמות ומוכת הסס דרבי יתחק גופיה

זעציע לה. ושמעתיא נמי מוכחא דדיינא גופיה שמואל הוא דקאמר לי
וולאו ראייה דקרא צלחוד דאס איתא דדיינא צמנתי הוא ושמואל לא
אמר מידי אלא דמוכח ליה מקרא היכי מייתי חניא כותיה דשמואל
מבציייתא דעגרה המאורסה וכו' דהא צבריייתא לא מוכח ליה להאי
גיגא מהאי קרא דשמואל ואי האי דינא לא חזיא ליה שמואל אלא מתנאי
היא מאי אולמא דצבריייתא ממנתי אלא ודאי משום דדיינא גופיה
שמואל קאמר ליה נדאי דמני ליה אמנתי מיהו מתנאי איכא לדחוייה
ה"מ צנדרים שלא נראו לארום ראשון. שלא שמוע אסתי. אבל צנדרים
לא נתרוקנה רשות לארום אחרון אלא לאצ דמוכח לעיל (ד"ה ע):
דיון כמאן דליתיה דמי ומפר אב א"נ ינמא דכיון דאיכא ארום ולא
עליה קרא יסירא הוא. לומר כל נדרים שעליה ואפי' נראו לארום
ומפר ארום אחרון: שמע אביה והפר לה ולא הספיק בעצל לשמוע עד
יו כיון דכשמת בעל נתרוקנה רשות לאצ ולא הפר צו ציוס קיימיה
היך צבא קמייתא דצרי הכל היא דפולגותא דב"ש וצ"ה צאיך צבא
הפר לה ואיקלש ליה האי נדרא דלכתי איתיה לאצ ולא צמלה לה הפרה
צ"ה שמע אביה והפר לה ולא הספיק בעצל לשמוע עד שמה דלין האצ
כיון דשקילתא ליה נדרא לא חשיבא להורישו לאצ וה"נ כי איכא אב ארום
דאיכא סיגוי רשות דמנתיק ליה האי נדרא מארום לאצ כל היכא דקליש
מרוון ככרעיה דראשון וכיון דמארום לארום קאמי אע"ג דקליש ליה
הוא. היך צבא נמי צנאמארה מיירי דצגוונא דרישא קיימא ולא מפלגא
ולא בעל דלכא לחודיה מני מפר אע"פ שנתארהא לאחר וכדמנ' טעמא
לא אצטריכא למנא לאשמעינן דמילתא פשיטא היא שחלקו ש אצ צבא
לא צבא הפר חלקו אפי' הוחר האצ ומפר אפי' אותו חלק עממו ש צבא
הפר. היך צבא ארום אחרון. אמרינן צבאי שפליגי צ"ה סברי צנדרים
מרוון כמאן דליתיה דמי וכדמפרסא צבאמון אפי' מפר דלא חזיה נמי
ויקא צנדרים שלא נראו לארום אבל נראו לא דליתא אלא אפי' נראו לו נמי
נתרוקנה

[illegible]